

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤਲੀ ਰੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ
 ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੂਰਬੀਰ ਐਸੇ ਕਉਨੁ ਬਲੀ
 ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੇ ਪੂਰਾ ਇਹ ਕਲੀ ਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੀ ਕੋਮ ਵਸਿ
 ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ
 ਝਲੀ ਰੇ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ {ਪੰਨਾ 404}

ਪਦਅਰਥ:- ਚਾਰਿ ਬਰਨ—ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਖੱਤ੍ਰੀ, ਵੈਸ਼, ਸੂਦਰ {ਲਫਜ਼ ‘ਚਾਰਿ’ ਗਿਣਤੀ-ਵਾਚਕ ਹੈ, ਲਫਜ਼ ‘ਚਾਰ’
 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਸੁੰਦਰ’}। ਮਰਦਨ—ਮਲਣ ਵਾਲੇ। ਖਟੁ ਦਰਸਨ—ਛੇ ਭੇਖ।

ਕਰ ਤਲੀ—ਹੱਥ ਦੀ ਤਲੀ ਉੱਤੇ। ਰੇ—ਹੇ ਭਾਈ! ਸੁਘਰ—ਸੁਘੜ, ਸੁਨੱਖੇ, ਸੋਹਣੇ। ਪੰਚਹੁ—ਪੰਜਾਂ ਨੇ। ਮੋਹਿ—
 ਮੋਹ ਕੇ। ਛਲੀ—ਛਲ ਲਿਆ ਹੈ।1।

ਜਿਨਿ—ਜਿਸ ਨੇ। ਮਿਲਿ—(ਗੁਰੂ ਨੂੰ) ਮਿਲ ਕੇ। ਸੂਰਬੀਰ—ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ। ਕਉਨੁ ਬਲੀ—ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ
 ਬਲਵਾਨ। ਮਾਰਿ—ਮਾਰ ਕੇ। ਬਿਦਾਰਿ—ਪਾੜ ਕੇ। ਗੁਦਾਰੇ—ਮੁਕਾ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਕਲੀ—ਇਸ ਜਗਤ ਵਿਚ
 {ਲਫਜ਼ ‘ਕਲੀ’ ਇਥੇ ‘ਜੁਗ’ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ}।1। ਰਹਾਉ।

ਕੋਮ—ਕੋੜਮਾ, ਖਾਨਦਾਨ। ਵਸਿ—ਵੱਸ ਵਿਚ। ਭਾਗਹਿ—ਭੱਜਦੇ। ਮੁਹਕਮ—ਮਜ਼ਬੂਤ। ਹਠਲੀ—ਹਠ ਵਾਲੀ।
 ਤਿਨਿ ਜਨਿ—ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ। ਨਿਰਦਲਿਆ—ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਤਾੜਿਆ। ਝਲੀ—ਆਸਰੇ।2।

ਅਰਥ:- ਹੇ ਭਾਈ! ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਐਸਾ ਬਲਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ (ਗੁਰੂ ਨੂੰ) ਮਿਲ ਕੇ ਕਾਮਾਦਿਕ ਪੰਜਾਂ
 ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਹੇ ਭਾਈ! ਜਗਤ ਵਿਚ ਉਹੀ ਮਨੁੱਖ ਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ
 ਲੀਰਾਂ ਲੀਰਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।1। ਰਹਾਉ।

ਹੇ ਭਾਈ! (ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਖੱਤਰੀ, ਵੈਸ਼, ਸੂਦਰ ਇਹ) ਚਾਰ ਵਰਨ (ਪ੍ਰਸਿੱਧ) ਹਨ, (ਕਾਮਾਦਿਕ
 ਇਹਨਾਂ) ਚੌਹਾਂ ਵਰਨਾਂ (ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ) ਨੂੰ ਮਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਛੇ ਭੇਖਾਂ (ਦੇ ਸਾਧੂਆਂ) ਨੂੰ ਭੀ ਇਹ ਹੱਥਾਂ ਦੀ
 ਤਲੀਆਂ ਤੇ (ਨਚਾਂਦੇ ਹਨ)। ਸੋਹਣੇ, ਸੁਨੱਖੇ, ਬਾਂਕੇ, ਸਿਆਣੇ (ਕੋਈ ਭੀ ਹੋਣ, ਕਾਮਾਦਿਕ) ਪੰਜਾਂ ਨੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹ
 ਕੇ ਛਲ ਲਿਆ ਹੈ।1।

ਹੇ ਭਾਈ! (ਇਹਨਾਂ ਕਾਮਾਦਿਕਾਂ ਦਾ ਬੜਾ) ਡਾਢਾ ਕੋੜਮਾ ਹੈ, ਨਾਹ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾਹ
 ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਡਰ ਕੇ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਬੜੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਹਠ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਹੇ ਭਾਈ! ਆਖ—ਹੇ ਭਾਈ! ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਤਾੜਿਆ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦੇ
 ਆਸਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।2।3। 132।